

Eva Danišová: Pal o duj mačkici

<http://www.kher.cz/clanek.php?id=430>

In: Otcův duch a jiné pohádky romských autorů. Praha, Kher, 2012.

Andre jekh them paš o baro paňi terd'olas cikno kheroro. Dživenas odoj jekhetane duj cikne mačkici. So duj has šukarore, parnore, lole piskenca, the so duj igen rado paš'onas avri pro khamoro.

Sa, so has paš lengero kheroro, imar prindžarenas, ta phende penge, hoj džana andre luma.

Džanas ta džanas, lošand'onas, al'e sar imar but phirenas upre tele le dromenca, ta imar na birinenas. Lengero kheroro has dur, ta na džanenas, sava seraha te džal. Has imar bokhale the te pijel kamenas. Na dikhenas ňikhaj o paňi, ta phende penge, hoj mek džana dureder.

Pregejle mek baro koter, kim na avle kijo šukar kheroro. Chudle pen te cirdel upre pro dachos, kamenas te dikhel, kaj pen dochudle. Jekh mačkica odoj has sigeder, al'e o pindoro lake pošl'iskind'a the joj čorori pejl'a andro thuvalo. Lakeri šukar morči ačhil'a calkom kal'i sar angar. O piskocis tiš žuže sadzi la has. Avel avri e chulaňi, so bešel andro kher. La melal'a mačkica na dikhl'a, ča ola parňora. Lil'a la andro kher, čhord'a lake thudoro, mek perňica lake and'a.

E kal'i mačkica čori varesar gejl'a avri le thuvalestar, al'e e kapura has phandl'i, ta joj odoj rov'ardones mňačkinelas. Tiš kamelas čeporo thudoro, ta na?

Al'e oja nalačhi gadži la tradl'a la metl'aha avri. Le bare pharipneha odarig e mačkica džalas. Korkorori, bokhal'i.

Džal ta džal čori u avel kijo aver kheroro. Dživelas odoj korkori jekh lačhi phuri manušňi. Sar dikhl'a la kal'a mačkica, il'a la andro kher. Tiš lake čhord'a thudoro, šukares laha delas duma the chudle so duj te dživel jekhetanas.

Pregejle imar varesave d'ives, sar dživenas e mačkica la manušňaha andro kheroro u jekh d'ives chudl'a te del brišind.

Oda brišind mord'a tele la mačkicatar savore sadzi. Ačhil'a parňori, šukarori, avka sar varekana. E manušňi ča o jakha poravelas.

Na džanelas, kaj lakeri mačkica hiňi ajsi šukarori. Dikhelas la rado, či has kal'i, abo parňi. E mačkica la tiš rado dikhelas u vaš kada pen lenge jekhetanes mištes dživelas.

Te varekas kames, ma dikh sar dičhol.

[překlad pro učitele]

O dvou kočičkách

V daleké zemi na kraji moře stála opuštěná chaloupka, ve které spolu žily dvě kočičky. Byly bílé s růžovými čumáčky a rády se vyhřívaly na sluníčku. Všechna zákoutí kolem chaloupky už dávno prozkoumaly, a tak se rozhodly jít do světa.

Zpočátku cesta ubíhala příjemně, ale později už byly kočičky unavené a nevěděly kudy kam. Jejich domeček byl daleko, byly hladové a rády by se také napily. Vodu ale nikde neviděly, a tak jim nezbývalo než putovat dál. Bloudily dlouho krajem, než přišly k velkému domu. Začaly lézt na jeho střechu, aby viděly, kam se to dostaly. Jedna z nich už byla skoro nahoře, když se jí smekla noha a ona chudinka spadla do komína. Její světlý kožíšek byl rázem celý černý jako uhl. Čumáček měla také celý od mouru. Hospodyně, které dům patřil, uviděla na dvoře jen tu čistou kočičku. Vzala ji dovnitř, nalila jí mlíčko a přinesla polštářek.

Druhá kočička, která teď byla černá, se nějak vyškrábala z komína. Vrátko ale byla zavřené, a tak tam jen smutně mňoukala. Ráda by také trošku mlíčka, zlá hospodyně ji ale vyhnala koštětem, a tak byla nešťastná a od domku odcházela sama a hladová.

Šla, šla, až přišla k jinému stavení. Bydlela v něm jedna hodná stařenka. Když kočičku uviděla, vzala ji k sobě. Dala jí mlíčko, hezky si s ní povídala a bylo jim spolu dobře.

Jednoho dne začalo pršet a déšť z kočiččina kožíšku černé saze smyl. Byla zase krásně bílá jako kdysi. Stařenka se divila, že není černá, ale vůbec jí to nevadilo. Svou kočičku měla ráda, ať byla černá, nebo bílá. Kočička měla stařenku také ráda, a tak se jim společně krásně žilo.

Zdroj: <http://www.kher.cz/clanek.php?id=430>

Pohádka vyšla ve sbírce Otcův duch a jiné pohádky romských autorů.